

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015021
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015021.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02.12.2022, č. k. 28PP/48/2022-24, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/134/2019 zo dňa 29.12.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/134/2019 zo dňa 25.03.2021 a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/74/2020 zo dňa 12.05.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/74/2020 zo dňa 18.05.2021.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie.

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa poukázal na to, že počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody nebola odsúdenému uložená ani jedna disciplinárna odmena, ale namiesto toho mu bol uložený disciplinárny trest (aj keď tento je už aktuálne zahladený). Okrem toho odsúdený nie je aktuálne pracovne zaradený, keďže z práce na pracoviskách bol vyradený či už z dôvodu nezvládania pracovnej technológie, resp. z dôvodu slabých pracovných výkonov. S poukazom na absenciu disciplinárnych odmien, je jeho správanie vo výkone trestu skôr výrazom prispôsobenia sa

samotnému režimu výkonu trestu (aj to nie dostatočnému - s ohľadom na disciplinárny trest) a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Navyše opakované vyradenie z pracovného procesu svedčí o slabej pracovnej morálke odsúdeného, resp. o jeho nedostatočnej snahe preukázať schopnosť začleniť sa do spoločnosti zabezpečovaním si živobytia vlastnou prácou po prepustení na slobodu, a to obzvlášť v situácii, keď sa odsúdený počas pobytu na slobode dopúšťal majetkovej kriminality.

8. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, a to za rôznorodú kriminalitu, z toho bol 3-krát právoplatne uznaný vinným zo spáchania rovnakej trestnej činnosti - krádeží podľa § 212 Trestného zákona a rovnako 3-krát zo spáchania prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Trestného zákona. V tomto ohľade je teda špeciálnym recidivistom. Doterajší život odsúdeného preukazuje jeho absolútnu neschopnosť, resp. neochotu rešpektovať zákony. Odsúdeného od páchania (najmä majetkovej) trestnej činnosti (a to vrátane páchania trestných činov v cudzine) neodradili ani opakované nepodmienečné tresty odňatia slobody a nevyužil ani šancu pri uložení alternatívnych trestov uložených odsúdenému v cudzine.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

11. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné, aby odsúdený počas tohto výkonu svojim správaním preukázal polepšenie a zároveň je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

12. Pri vyhodnotení materiálnych podmienok na podmienené prepustenie je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

13. Z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by svedčali o polepšení odsúdeného. Ako prvostupňový súd správne poukázal, odsúdený sa počas výkonu trestu opakovane dopustil porušenia ústavného poriadku, bol mu uložený disciplinárny trest, nie je pracovne zaradený, pričom neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a nie je ani poverený žiadnou funkciou z radu väzňov. U odsúdeného nedošlo ani len k bezproblémovému plneniu si základných povinností alebo dobrému správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, preto nemožno konštatovať polepšenie odsúdeného, pričom u neho nebadať ani len snahu po náprave a jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa režimu výkonu trestu, tak ako skonštatoval aj prvostupňový súd.

14. Vzhľadom na to, že je resocializačná prognóza odsúdeného menej priaznivá a výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočným výchovným vplyvom, nie je možné konštatovať ani splnenie druhej materiálnej podmienky – očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd poukazuje v tejto súvislosti na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol už 10 krát súdne trestaný, najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Očividne predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný výchovný účinok, ktorý si doposiaľ z odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby viedol riadny život. Niet prečo sa potom domnievať, že doterajší výkon trestu splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel, keď tomu tak nebolo pri predchádzajúcich mnohopočetných odsúdeniach a uložených trestov.

15. Trestná minulosť odsúdeného svedčí o jeho výrazných sklonoch k páchaniu trestnej činnosti a preto súd odsúdenému nedôveruje do takej miery, že skonštatuje, že v prípade podmieneného prepustenia bude viesť na slobode riadny život. V prípade odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Sťažnostný súd pripomína, že podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Inštitút podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má

vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený a preto zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

16. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

17. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.